

[Heick.]

landboforeninger i Danmark intet tilskud, og så tog vi den selvfølgelig med ro.“

Vi står her ved en bemærkelsesværdig forskel mellem dansk og tysk handling i praksis i grænsespørgsmål. I mellemkrigsårene understøttede vi det tyske arbejde uden at stille betingelser om noget tilsvarende syd for grænsen, og det kan måske hævdes, at som de europæiske magtforhold var dengang, var tanken om en sådan gensidighed en utopi. Men nu, efter de totalt ændrede forhold efter sidste verdenskrig, går vi igen til at støtte et tysk arbejde i Nordslesvig uden at forlange gengæld.

Efter den højtærede landbrugsministers givne oplysninger og under henvisning til den førnævnte udtalelse fra en af Kiel-regeringens højt betroede mænd må det danske landboforeningsarbejde i Sydslesvig kunne regne med en betydelig finansiel tysk støtte til det faglige arbejde til deres medlemmer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Carsten Raft* til justitsministeren.

Vil justitsministeren gøre forsøg på at skabe større færdselstryghed i de byer, som ligger langs udfaldsvejene fra København?

Carsten Raft: Det vil være den højtærede justitsminister bekendt, at der har været en ret bevæget diskussion om trafikforholdene ved de store udfaldsveje fra København, ganske særligt drejer det sig om krydset ved Holte Hotel. Det er nu ikke noget lokalt problem. Siden jeg rejste dette spørgsmål, er der kommet henvendelser mange steder fra, sidst fra Birkerød, hvor problemet er det samme, og det har ganske samme karakter alle steder.

Vejen er for det første en hovedfærdselsåre, som folk skal igennem ud fra og ind til København. De passerer landskabeligt åbne strækninger, der får dem til at sætte farten op, og ind imellem kommer de bebyggede strækninger, hvor de ikke tidnok kan sætte farten ned. Specielt ved Holte er det et problem. Store, tunge lastvogne sætter ofte, for ikke at komme til at skifte gear, en forfærdelig fart på og rutcher over krydset. For det andet er den pågældende vej en hovedgade for en by, hvor befolkningen færdes frem og tilbage til skoler, biograf, bibliotek, rådhus o. s. v., og de to anvendelser kontrasterer så stærkt mod hinanden, at der bliver meget alvorlige færdselsproblemer ud af det.

Jeg skal ikke komme ind på en karakteristik af, hvordan folk kører, men jeg tror roligt at kunne sige, at færdslen i det eksempel, jeg særlig tænker på og dagligt har for øje, er et helvede og skaber en evig rædsel for de forældre, som har børn, der skal over denne vej, som næsten ikke er til at komme over. Skal man være fornuffig og se sig for, må man vente mange, mange minutter, og det gør børn ikke altid. Der er alene i de sidste måneder sket en 5—6 ulykker af temmelig alvorlig karakter. På selve vejen er der anlagt en midterrabat, og på det pågældende sted skræner vejen for meget, automobilerne rutcher ud over fortovet.

Der er mange problemer, som hører under sognerådet eller under amtsrådet, og dem skal jeg ikke komme ind på, selvom det er min opfattelse, at den høje justitsminister til syvende og sidst som den øverste ansvarlige for færdselssikkerheden her i landet også har en vis tilsynsret og tilsynspligt overfor disse vejforanstaltninger. Men sådan er forholdene, og så længe de er, som de er, er det et meget vigtigt politimæssigt og færdselsmæssigt problem at skaffe færdselsreglerne nogenlunde respektet.

Det er en kendsgerning, at hvis man placerer en mand med en politikasket nede i krydset, dæmpes færdslen ganske væsentligt med det samme. Men den mand har ikke været der, og polititilsynet har ikke været tilfredsstillende. I det tilfælde jeg taler om, skulle der være mulighed for et sådant tilsyn; der er ansat 2 betjente ekstra, men efter hvad jeg ved om deres anvendelse fra forhandlinger med kommunale myndigheder, er den ene sat på skole og den anden afsat til at se efter, om der er betalt radiolicens. Det er den slags papirarbejde, som beskæftiger vort politi. Imens dør vore børn og de folk, der går over vejen her, og så er det meget lidt værd, at radioen får sine penge.

Det ser ud, som om der er sket noget i den senere tid. Københavns færdselspoliti har holdt foredrag på skolerne, og forleden dag var en politimester, en politikommissær og to overbetjente ude for at forhandle nærmere med sognerådene om tingene. Det skal have været ganske påfaldende, hvordan færdslen ændrede karakter. Folk stak hovedet ud ad vinduerne, og de handlende åbnede butiksdørene for at se, hvad der var sket. Færdselens tempo var blevet et helt andet, da disse 4 gyldne kasketter bevægede sig op og ned ad landevejen. Det havde den virkning, det skulle have, og